

to je gotovo, vse drugo še ni jasno, vsekako pa je to migljaj blizu, da z mečem — V državnem zboru je sedaj v razpravi davek na sladkor; za § 27, kakor ga predlaga vlada, hodilo je trdo in so jo Poljaki potegnili z nemškimi liberalci, toda samo na oko ter še je obveljalo vladi za 7 glasov. Ni dvoma, da obvelja vladi še tudi v ostalih točkah postave. — Verska šola, na katero meri predlog princa Liechtensteina, vzbuja na vseh straneh hrup, kar je liberalno ali vsaj cika na liberalno stran, upije zoper predlog, konservativci in poprek, komur še vera ni deveta briga, njemu pride prav po volji. Se ve, da se hrup liberalcev sliši bolj, prav, kakor da bijó po praznem sodu. — Postave zoper pijančevanje ne mara obrtnijski odsek vzeti v preudarek, dobi jo tedaj kak drug odsek v roke. — Kolikor se sliši, dobiva po nemški strani naše, štaj. dežele, prošnja za versko šolo obilo podpisov od zavednih kmetov, po mestih pa žal, da ni tako. — Na Koroškem je vsled smrti msgr. Einspielerja prazno mesto poslanca v dež. zbor. Nemški liberalci so na to že opomenili, ko je bil ranjei gospod še skorej topel ter so pokazali na g. kan. dr. V. Nemca, češ: tega si bodo Slovenci želeli za poslanca. Mi ne mislimo, da bi ne bilo to mogoče, a to vemo, da svoje želje Slovenci nemškim liberalcem ne bodo obesili na nos. To še tem manj, saj že težko čaka liberalno časništvo, da plane na moža, ki misli zasesti mesto pokojn. Einspielerja. — V Beljaku so postavili novo kosarno za konjike in spomladi še začnó zidati drugo, za pešce. — V Ljubljani nabira „pisateljsko društvo“ za spomenik pok. Fr. Levstika. — Osepnice še ni konec v Ljubljani, vendar pa ne mré vsled njih večje število ljudi. — Ljubljanska čitalnica ima naročenih 21 časopisov, se ve, da slovenskih, ki se pečajo s politiko, ne manjka nobeden. Ali je tudi pri drugih, vsaj večjih čitalnicah tako? — Učnina je lani vrgla s kranjskih gimnazij 19.147 gld. Blizu za 7 tisoč več, kakor prejšnje leto. To je storilo vzvišanje, ki ji ga je nastavljal minister za uk in bogočastje. — Slovenci na Primorju mislijo si postaviti „Narodni dom“ v Gorici. To bi bilo gotovo veselo in je upanje, da bode iz te misli še prej ali slej resnica. — Voda iz Soče, reke, ki teče mimo Gorice, se ne priporoča za pitno vodo, v njej je bojda veliko nesnage. — Obč. svet v Trstu nima srca do slov. okoličanov in vsiljuje jim za to, kar le more, lahone za župane ali capo di villa. Na srečo pa so okoličani že dovolj zavedni ter jih tudi to ne vžene. — Mesto Zagreb vzame blizu 2 milijona na posodo, da si sezida novih šolskih in vojaških poslopij. — Tudi ogerska vlada prireja novo postavo za davek na špirit — na tisti „duh“, ki daje vkup z vodo „žganje nove šege“. Bog ji daj srečo!

Vnanje države. Dne 1. februarja je bilo 300 irskih mož pri sv. Očetu v Rimu. Vzprejeli so jih kaj ljubeznjivo ter so jim rekli, da bodo zagovarjali njih pravice nasproti anglijski vladi. — Kakor je znano, biva tudi Italija v zvezi z Nemčijo in Avstrijo. Nekaterim pa to ni po volji ter prejmo sem ter tje ministra Crispija hudo za voljo te zveze, toda le-ta jim daje „sladke“ besede in vse je v redu. Na mejo postavi pa Italija le 300.000 mož, če napové Francija Nemčiji vojsko in ravno toliko Nemčija, ako se sprimate Italija in Francija. — Iz Španije pošlje „družba pisateljev“ najboljše spise sv. Očetu v Rim ter se zaveže, da ne piše poslej noben njenih udov kaj, kar se ne strinja z nauki sv. cerkve. To je pač lepa obljuba, potrebna pa je pri pisateljih še marsikje drugje. — Francija gleda jezno na Italijo ter noče skleniti z njo nove trgovinske pogodbe, dokler ostane Crispi na krmilu. Uzroka ima pač dovolj za to. Francija nima žive duše, da ji pomaga, ako se zaplete v vojsko; se vé, da je to britko, toda kdo naj zaupa možem, ki imajo tam vlado v rokah? V republiki še je pač vse nekam negotovo. — V ponedeljek, dne 6. februarja, prišel je knez Bismarck v nemški drž. zbor ter je povedal, zakaj je treba Nemčiji posojila za vojaštvo. Govoril je mož dolgo in poslanci so le pili njegove besede va-se, toda na koncu ne niso vedeli, kaj je izrekel gledé vojske. In prav to bili bi radi izvedeli, posojilo pa so mu dovolili, ne da bi se bilo kaj oporeklo. — Ruski car je v stiski; sam ni za vojsko, njegovo vojaštvo pa je za-njo, enako tudi veliko plemenitašev. Sedaj bode se mu odločiti, kajti razglas pogodbe med Nemčijo in Avstrijo mu velja, skorej lahko rečemo, za migljaj, naj se odloči, kaj hoče. Vojska bode mu z Nemčijo in Avstrijo vkup, nikakor pa samo z eno. — Posojilo 300 milijonov dobode Rusija v Belgiji, ravno tam se pogaja sedaj z nekim društvom, naj si napravi fabriko za orožje na Ruskem. Ko 20 let mine, odkupi pa mu jo Rusija. — Stourdza, minister male Rumunije, je bil v Berolinu in na Dunaji. Kar je ondi poizvedel, to je bilo se vé, da za malo Rumunijo veselo, nihče je ne misli prepustiti Rusiji na razpolaganje. — Drugače pa se godi princu Ferdinandu v Bolgariji. Kaj mu pomaga, če si pridobiva srca ljudstva, ako pa ne zna, doklej ga še pusté tuje vlade na miru? — V Srbiji ima radikalna stranka ljudstvo za seboj in torej ga lahko pokliče iz nova na volišče; sedaj še tem lažje, ker so nje močje na krmilu vlade. — Turčija je v hudi zadregi, ker ne more plačati dolga Rusiji. Sultan se boji, da zasede Rusija Erzerum, če ji ne spravi k malu denarja. To pa bi bil rubež, tega pa še vendar-le ne mara sultan! — Da so bila poročila Italijanov o njih zmagah v Abesiniji